

pa lahko razširja katoliško misel. Tako smo začeli socijalno vzgojo v dobri šoli, sedaj pa napredujemo! Prepričani smo, da bodo katoličani tudi v svobodomiselni Ameriki vedno močnejši, dokler se ne izneverijo svojim načelom, prihodnost pa bo pokazala, da je cerkev za vse narode, za vse ljudi.

Dopisi.

Sv. Anton v Slov. gor. (Veteransko društvo!) — Kljub raznim naravnim in nenaravnim zaprekam se je uprizorila zopet enkrat pri Sv. Antonu gledališka igra. Včasih se še vendar dobi prostor! ... Igrali so tokrat posilince „Napoleonov samovar“ brez odra, brez kulis in zavese, tako med seboj, za kratek čas v prostorih našega Alta. Kar dve predstavi je bil napovedal zadnjo nedeljo zjutraj farni oznanjevalec: „Danes popoldne bo zboroval ob enih odbor vet. društva, ob treh pa se bo vršil občni zbor imenovanega društva. Prišel je agent iz Dunaja in že dva dni čaka, da bo pokazal danes veterancem vzorce za zastavo in obleko ...“ Mož, ki bi imel že ob enih igrati glavno vlogo, namreč telečji kupec Vrbjak, tačasni predsednik društva, pride s svojo boljšo polovico šele ob treh. Seja se začne popolnoma dosledno, kakor v imenovani gledališki igri. Štajercijanci, večinoma zelo „luštni“, skačejo po hiši in vpijejo: „Ptujski Štajerc“ je za nas, tisti je za nas kmete! Z nemščino se pride po celem svetu! (Še v zimi brez čevljev?) Bos dos bindiš! Dajč! ... Razgreti planejo na vsega spoštovanja vrednega g. Janeza Kolmaniča, kateri je — vsa čast mu! — nastopil odločno proti grdemu zaničevanju materinega jezika. Zupetinski krojač Čeh, ki je bil prišel obleke merit, kriči: „Ven ž njim, ven ž njim, jaz ga bom nesel ven — tega bindišarja!“ Vrbjak hoče razodeti, kako bo zvezal antonjevsko vet. društvo z apačkim in drugimi nemškimi vet. društvi, a sredi govora obliči in ne more dalje ... Cogetinski čevljar Kolmanič, dasi se ne zna niti pokrižati nemški, vpije: „Kaj slovenski! Mi smo Nemci!“ Nič pametnejšega ne vé povedati mizar Huja; neki časnik zmerja in zdeluje g. Kolmaniča: „Vi me napadate, Vi! Še jutri si naročim nemškega Štajerca!“ ... Vrbjak hoče čitati dopis o zadevi vet. društva, ki ga je bil priobčil neki slovenski časnik, a mož ne more več ... Tesar Živko mu hoče pomagati iz sitne neprilike, a tudi ne gre. Tuji agent stoji, gleda in strmi: kaj takega še ni videl žive dni ... Glasovi so čedalje bolj glasni, drug drugega hočejo Štajercijanci prekričati. Predsednik Vrbjak je že tako zmešan, da še samo nekaj

saval. V blevu so se vsi trije popolnoma zavedli, orožnika sta jih oklenila v močne ve-rige in jih tirala v ječo, odkoder pa se razun Naceta noben ni več vrnil. — Fran se je takoj po srečni izvršitvi podal v hišo k svatom in sporočil Josipu dober izid. Da je pred vstopom v hišo slekel orožniški plašč in se po-šteno umil, je samo ob sebi umevno. Svatje, ki so bili že dobra vinjeni, so veselo pozdravljali prišleca in mu ponujali kupice. Ta pa, pijačo odklonivši, se zravna, potrka z nožem ob kupico in spregovori tako-le: „Svatje, prijatelji! Oprostite, da vam nekaj spregovorim! Z veseljem sem se odzval povabilu mojega najdražjega prijatelja Josipa in sem došel semkaj, da se z njim vred veselim današnjega dne. A predno sem imel čas mu čestitati, predno sem se mogel z vami prav po sloven-ski navadi radovati, izvršiti sem moral z vrli-mi vašimi fanti nekaj, kar mora zanimati ženina, srečno nevesto, vas, dragi svatje, mene in sploh vse naše prijatelje! Rešiti sem moral Josipa njegovih smrtnih sovražnikov. In ravno pred dobro četrto ure smo ga rešili; nasprotniki pa, ki so hoteli naši nevesti Reziki ugonobiti nje-nega Josipa, oni nemčurski pristaši, ki so mis-lili našemu slovenskemu narodni odvzeti enega najzvestejših sinov, oni so prišli z božjo po-

nerazumljivega govori. V tej splošnej zmešnjavi se seja tudi kar sama konča, ne da bi se kaj sklenilo, kaj storilo ...

Lepa hvala za tako društvo in tako plo-donosno delovanje! Nesposoben predsednik, rogoviljenje Štajercjeve zlahte proti materinemu jeziku, ljubezen do alkohola: vse to pač malo obeta, da bo vet. društvo Antonjevčanom v čast in korist.

Zgornja Poljskava. (Občinske vo-litve.) Dne 4. decembra se vrše volitve v občinski odbor v Zgornji Poljskavi. Ze dolgo let se bojuje naša dična občina proti nemčur-skemu navalu. A vsikdar je še zmagala za-vedna kmečka stranka. Zato pozivljamo vse zavedne kmete in tiste, kateri imate v naši občini volilno pravico, da se volitve polnošte-vilno udeležite, ker velikokrat se je že zgodilo, da je odločeval samo en glas. Dogodilo se je že, da se je moralo zrebat, kajti ob nemčur-ski strani je agitacija velikanska. Ne dajte se od njih preslepiti. Kažejo vam ob času volitev prijazne obraze, obetajo zlate gradove, ko mi-nejo volitve, vas niti ne pogledajo. Po vsej sili nam hočejo vriniti za župana usnjarja Hrastnika; tega moža mi ne moremo in ne smemo voliti, ker ta človek bi ne delal za nas kmete, ampak za povzdigo nemčurstva. Poka-žimo jim, da smo zavedni kmetje s tem, da bomo prišli vsi na volišče in volili naše može. Pokažimo jim, da se zavedamo svojih pravic, da znamo sami vladati našo občino, da nam ni treba se pustiti komandirati in hlapčevati našim nemčurjem. Znano nam je, koliko sta-nejo volitve naše nemčurje, kako napajajo volilce z njihovim žganjem in navrh z vinom, da jih tem ložje omamijo in pridobijo za svoje može. Vsak naj agitira po svoji moči, da bo tem sijajnejša naša zmaga. O izidu volitve bomo poročali in hudo okrecali tiste, kateri bodo delali proti nam.

Iz Gotovelj. Kaj je bil program nem-čurske stranke v Gotovljah, če bi dobila ob-činski zastop? Pred volitvijo so bili zbrani v neki krčmi vsi „Štajercijanci“, nazadnjaki, de-mokrati in skrivni nemčurji, ki so si stavili v program sledeče točke: Najprej se seziđa s pomočjo šulferajna nemška šola, zraven ve-lika romarska cerkev, oziroma šentjerska se poveča, samostan za nemške menihe, kateri so se že pred dvema letoma tu naselili, a potem odšli, ti naj bi tudi pouk oskrbovali, zraven nemško trgovino, ustanoviti za okolico „fajer-ber“ z z nemško komando, če mogoče, usta-noviti turnferein, župan mora uradovati po-polnoma nemški in delovati na to, da tukaj postane središče vseh savinjskih Nemcev; da se to doseže, se ustanovi sečasom na Studencih pod Lucijekom za letovičarje mrzla kopel po nekdanjem rimskem načinu, pot iz žalske po-

močjo v roko pravice. Torej povzdignem ku-pico in zakličem: Slava Bogu, ki čuva svoje, živel moj najljubši, najdražji prijatelj ženina Josip, živela nevesta, živeli vsi svatje in fantje naši! Vse je napivalo. Josip pa se ovije okolu Frana, poljublja ga in kliče: ti si moj rešitelj, ti si me otel! Vsi svatje, tudi nevesta ostrmi in Fran jim mora natanko opisati vse nocojsne dogodke. Vse se čudi, vse hvali Boga, ki je na tako čuden način dal vteti ženina. Objemali so Frana, popraševali spet, ponujali mu piti, on pa poprosi za čašo kave in postelj. Preveč se je utrudil, pravi svatom, a v istini je zbolel, hudo zbolel. Kmalu je v mehki postelji zaspal, gostija je trajala dalje v noč, fantje pevajo: Hej Slovani, in ukajo veselo.

Fran je po šesttedenski boleznii spet vstal ter popolnoma okreval. Josip in Rezika sta srečno živela v zakonu in se vedno hvaležno spominjala Boga in Frana.

Ljudstvo je postalo po teh dogodkih še bolj zavedno in ni je bilo več hiše, v katero bi še bil list „Iskarijot“ zabajal; za nekaj časa je moral prenehati in je — poginil.

staje se elegantno popravi in posuje. Z 'na-črti in pripravami se takoj prične, ko bo vo-litev dobljena in sicer na posestvu tik Sv. Jederti Janeza Nigole, s katerim je bila po-godba že deloma sklenjena. Dva vrla sloven-ska fanti, katera sta bila slučajno tudi v gostilni, sta konferenco toliko razumela, čeprav je bila v nemškem jeziku, da sta to stvar slovenskemu volilnemu odboru v Gotovlje takoj naznanila, kateri je tudi apeliral na vse Žal-čane, da so k taki sijajni slovenski zmagi pripomogli. Vidi se torej, da imajo gotoveljski Slovenci še mnogo nemčurske celine preorati, predno bodo mogli s takimi mračnjaki ob-računati.

Iz Južne Dalmacije! Že dolgo se nismo oglasili mi trdnjavski topničarji iz boke ko-torske. Novic ni bilo ravno posebnih; da je bila v poletju velika vročina, ki je trajala še do konca oktobra, to ni nič posebnega za ta kraj. Ravno danes (dne 20. nov.) ob 11 uri 45 minut čuli smo zelo močen sunek potresa v smeri od juga proti severu, da smo prestrašeni čakali in gledali, kaj je to. Da me zdaj podirajoče hiše ne zmečkajo, me Bog obvaruj. Zdaj, ko že 38 mesecev služimo, in v dveh dnevih konečno slečemo vojaško uniformo, mi je življenje drago, ko že tako dolgo nisem videl svoje ljubljene domovine.

Gori pri vas je menda gotovo že sneg in mraz, tukaj je pa mlo in toplo, samo morje je razburjeno in noče se pomiriti. Veli-kanski valovi se zaganjajo ob skalnate stene pri „Ostrem rtu“, kjer stoji stolp z morskimi svetilnikom. Veličasten je pogled na široko Adrijsko morje, kadar valovi drve slabe ja-drenice kakor orehove lupine. Mogočen parnik bljuva ogenj in dim, stroj pretresa celo ladjo, vijak se snúe in poriva ladjo proti naskaka-jočim valovom. Od časa do časa zagrmí veli-kanski val na krov ladje, da preplavi vse, kar ni zaprto in zamašeno. Kadar pa je vreme lepo in morje mirno, je zares krasno in prijetno voziti se po morju.

Letina je bila še precej dobra. Rumene pomaranče že kimajo izmed zelenja, nekatera drevesa so se zopet krasno razcvetela. Kraj in okolica bila bi prav izvrstna za one, ki radi boleži v tople kraje hité, kakor v Opa-tijo, Lušimalo, Nizzo, Gorico itd., tembolj, ker je tukaj primeroma ceno proti navadnim zimskim letoviščem. Trdnjavski topničar.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katoliško-politično društvo za vran-ski okraj ima shod na prvo adventno nedeljo, dne 3. dec. po večernicah v cerkveni hiši v Št. Juriju ob Taboru.

Spremembe pri finančni straži. Pre-stavljeni so: Vsled združenja finančnih oddel-kov Maribor I in Maribor II v oddelke Maribor so prestavljeni od oddelka II: nadrespicijent Franc Menhart in dodeljen kontrolnemu okrajnemu vodstvu, nadalje nadpazniki Franc Bosina in Franc Povoden k oddelku I; nadpazniki: Anton Fuchs iz Celja v Lesko-vec kot vodja oddelka, Schoschner To-maž iz Leskovca v Celje, Pašon Janez iz Radgone v Ptuj, Volavšek Jožef iz Mari-bora v Celje, Petančič Martin iz Konjic v Šmarje pri Jelšah, Kovač Martin iz Ma-ribora v Ptuj kot vodja oddelka; pazniki: Janez Geč iz Maribora v Šostanj, Janez Haas iz Maribora v Konjice, Janez Jurko iz Ptuja v Slovenjgradec, Jakob Martin Kline iz Brežic v Slov. Bistrico, Alojzij Koren iz Šostanja v Kozje, Tomaž Obrat iz Št. Le-narta v Slov. gor. v Št. Jurij ob juž. želez., Franc Repolusk iz Žalca v Konjice, Lju-devit Šnuderl iz Ljutomer v Ormož, Karol Zupane iz Št. Jurija v Št. Lenart v Slov. gor. — Za nadpaznika je imenovan paznik Miha Opruš. — Na novo sprejeta sta paz-nika Janez Haas in Franc Ozimič. — Reaktiviran je nadpaznik Karol Rošer. —